

ਮਾਨਯੋਗ ਡਾ: ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ, ਜੇ.

ਹੈਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਵਿਮਲ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ CrI. ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 3951-ਐੱਮ .

24 ਜੁਲਾਈ, 1995

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973— ਐੱਸ . 183— ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ—ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਤੋਂ ਜਲੰਧਰ ਤੱਕ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਉਤਰਿਆ—ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ—ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਪਰਾਧ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਲੰਘਿਆ—ਜਲੰਧਰ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ (ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਤੋਂ ਜਲੰਧਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 183 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ ਪ)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੀ.ਐਲ.ਸ਼ਰਮਾ .

ਮੁਕੇਸ਼ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਜੀ.ਐਸ. ਗਿੱਲ, ਏ.ਏ.ਜੀ. (ਪੰਜਾਬ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡਾ: ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 183 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ 1 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਤੋਂ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਫਰੀ ਟਿਕਟ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ/ਸੁਪਡੀਟ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਡੱਬੇ 'ਚ ਟਿਕਟ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਗੇ ਰੁਪਏ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਬਰਬ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ 100 . ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁ. 100

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਬਰਥਾਂ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਪਾਰਟਮੈਕਸਿਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਰਥਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰਸੀਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਚੂਨਾ ਬਦਲ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰਸੀਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੁਹੱਲਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਸ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢੀਆਂ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਨ ਚੱਲਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਹਿ ਯਾਤਰੀ ਆਏ। - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਮਬਰਾਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰੇਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਲੰਧਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਰੇਲਵੇ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323/307/352/504/506/34 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਇਲਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ। ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, - 13 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ Annexure P-1 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-2 ਅਤੇ P-3 'ਤੇ ਹਨ। ■

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 183 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ 'ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜੁਰਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੇਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 183 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬੰਦ(> ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ

ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ @ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 28 i
(ਡਾ. ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ, ਜੇ.)

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਮੁਰਾਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

(4) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 183 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 183 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“183. ਯਾਤਰਾ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਾਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ, ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ (ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਤਰਾ. ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਤੋਂ ਜਲੰਧਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 183 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 1995 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਡਾ: ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ, ਜੇ.

ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ @ ਰਾਜਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ।- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ Crl. ਐਮ. ਨੰਬਰ 9985 / ਐਮ

23 ਅਗਸਤ, 1995

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973— ਐੱਸ. 167 (2)— ਕੀ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

